

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH
ODDZIAŁ POZNAŃ

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wielkopolska Okręgowa Izba Architektów
Rzeczypospolitej Polskiej

Wspomnienia

o

wielkopolskich Architektach

zmarłych w 2025 roku

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH
ODDZIAŁ POZNAŃ

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Wielkopolska Okręgowa Izba Architektów
Rzeczypospolitej Polskiej

Spis treści

MARIA JASTRZĘBSKA, architekt (1947-2023), SARP i WPOIA RP	3
TERESA MYCKO-GOLEC, architekt (1945-2025), SARP i WPOIA RP.....	4
EWA GRODZKA, architekt (1979-2025), WPOIA RP	5
JACEK BORZYCH, architekt (1979-2025), WPOIA RP	7
JACEK WOJCIECHOWSKI, architekt (1957-2025), SARP, WPOIA RP	9
MAREK PAWLAK, architekt (1953-2025), SARP, WPOIA RP.....	10
TOMIRA ŁĘSKA-OLESZAK, architekt (1941-2025), SARP, WPOIA RP	11
Zestawienie publikacji wspomnień	13

MARIA JASTRZĘBSKA, architekt (1947-2023), SARP, WPOIA RP IN MEMORIAM

Maria Jastrzębska urodziła się 9 listopada 1947 roku w Przygodzicach. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończyła na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej w październiku 1972 roku. Uprawnienia zawodowe do projektowania bez ograniczeń, nadane przez Wojewodę Kaliskiego, otrzymała we wrześniu 1990 roku. W styczniu 1984 roku została członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP Oddział Poznań i była nim aż do chwili śmierci. Członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP była od lutego 2002 roku, do czasu skreślenia z listy członków z powodu śmierci.

Życie rodzinne i zawodowe związała z Ostrowem Wielkopolskim, gdzie pracowała w latach 1972-1983 w Pracowni Terenowej Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego w Kaliszu, jako projektant planów zagospodarowania przestrzennego miast (m.in. Ostrowa Wielkopolskiego, Pleszewa, Mikstatu, Jarocina), gmin (m.in. Przygodzice, Doruchów) oraz terenów zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej, których wykonała ok. czterdziestu. Pracowała także jako starszy asystent projektowania w Terenowym Zespole Usług Projektowych. Potem rozpoczęła pracę w swoim Biurze Urbanistyczno-Architektonicznym. Przez wiele lat współpracowała także z Firmą Dastore Doradztwo i Projektowanie, pełniąc w niej funkcję głównej projektantki i mentorki, zawsze służącej swoją radą.

We wrześniu 2020 roku miało miejsce podsumowanie trzeciej edycji konkursu odbywającego się co 2 lata, organizowanego przez Starostę Ostrowskiego dla architektów o Nagrodę „im. Karla Friedricha Schinkla” i „Ambasadora Ostrowskiej Architektury”. W kategorii nagrody „im. Karla Friedrich Schinkla” dla obiektów, które zrealizowane zostały na terenie Powiatu Ostrowskiego zgłoszony został projekt autorstwa Marii Jastrzębskiej – Sala sesyjna - przebudowa budynku w Ostrowie Wlkp. przy al. Powstańców Wielkopolskich. W kategorii nagrody „Ambasador Ostrowskiej Architektury” za projekty autorstwa ostrowskich architektów zrealizowane na terenie całego kraju zgłoszony został projekt autorstwa Marii Jastrzębskiej – Szkoła - przebudowa i kompleksowa termomodernizacja w Nowym Nakwasinie, Gmina Koźminek.

Wiadomość o śmierci Marii Jastrzębskiej dotarła do nas z opóźnieniem. Maria Jastrzębska zmarła dnia 20 sierpnia 2023 roku pozostawiając w smutku Rodzinę, Przyjaciół i Współpracowników. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na Cmentarzu przy ul. Limanowskiego w Ostrowie Wielkopolskim.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum SARP, lata 90-te XX w.

TERESA MYCKO-GOLEC, architekt (1945-2025), SARP, WPOIA RP IN MEMORIAM

Teresa Mycko-Golec urodziła się 21 lipca 1945 roku w Błotkowie. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończyła na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w październiku 1970 roku. Uprawnienia zawodowe do projektowania bez ograniczeń, nadane przez Urząd Miasta Poznania, otrzymała w czerwcu 1974 roku. W grudniu 1986 roku uzyskała „Prawa Twórcy” przyznane przez Ministra Kultury i Sztuki Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W kwietniu 1971 roku została członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP Oddział Poznań i była nim aż do chwili śmierci. Członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP była od czerwca 2003 roku, do marca 2018 roku.

W grudniu 1970 roku Teresa Mycko-Golec zatrudniła się w poznańskim Miastoprojekcie, gdzie wspólnie z architektem Jerzym Schmidtem i zespołem zaprojektowała plany Górnego Tarasu osiedla Rataje w Poznaniu (jej autorstwa były tereny zielone, centrum handlowo-usługowe, szkoła w projekcie powtarzalnym). Oprócz tego była autorką projektu domu mieszkalnego wielorodzinnego na poznańskiej Wildzie przy ul. Czajczej (współautor: arch. Witold Milewski) i osiedla mieszkaniowego w Koziegłowach pod Poznaniem, a także osiedla przy ul. Stróżyńskiego w Poznaniu.

Od 1978 roku wyspecjalizowała się w projektowaniu szkół podstawowych m.in. na poznańskich osiedlach Rusa i Tysiąclecia, na osiedlu Piątkowo, na osiedlu Bohaterów II Wojny Światowej i osiedlu Kopernika oraz w Swarzędzu, Luboniu i Koziegłowach. Od 1989 roku prowadziła własne studio architektoniczne pn. Arkada, w ramach którego zaprojektowała budynki poznańskiego Liceum Ogólnokształcącego przy ul. Stróżyńskiego oraz Liceum Ogólnokształcącego im. Mieszka I i Bolesława Chrobrego w Gnieźnie.

Teresa Mycko-Golec zmarła dnia 27 stycznia 2025 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na Cmentarzu Jeżyckim przy ul. Nowina w Poznaniu.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum SARP, lata 90-te XX w.

EWA GRODZKA, architekt (1979-2025), WPOIA RP IN MEMORIAM

Ewa Jadwiga Grodzka urodziła się 31 października 1979 roku w Poznaniu. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończyła na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej we wrześniu 2003 roku. W czerwcu 2006 roku przed Okręgową Komisją Kwalifikacyjną Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP zdała egzamin na uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń. Członkiem Wielkopolskiej OIA RP została we wrześniu 2006 roku. Swoje życie rodzinne i zawodowe związała z Murowaną Gośliną, gdzie prowadziła pracownię architektoniczną współpracując z Pauliną Gierucką, architektem, także członkiem WPOIA RP.

Zmarła przedwcześnie, w wieku 46 lat, dnia 11 lutego 2025 roku, pozostawiając w wielkim smutku Rodzinę i Przyjaciół. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na cmentarzu w Murowanej Goślinie dnia 14 lutego 2025 roku.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum Internet

WSPOMNIENIE Przyjaciółki, Koleżanki, Współautorki i Współpracowniczk

Ewa Grodzka urodziła się w Poznaniu 31 października 1979 roku w rodzinie Grochowalskich. W 1985 roku rozpoczęła naukę w Szkole Podstawowej nr 9 im. Witaszka w Poznaniu na Łazarzu. W 1994 roku zdała egzamin i została przyjęta do Liceum Ogólnokształcącego nr VIII im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W 1998 roku uzyskała maturę i zdała egzamin na Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej, który ukończyła w 2003 roku. Będąc studentką Architektury kontynuowała równocześnie swoją wielką pasję, czyli konie. Cały czas rozwijała się zawodowo, ale także spełniała się jako mama trójki nastolatków, mimo wielu zadań i misji - jeździectwo konne nadal stanowiło ważną część jej życia.

Objęła stanowisko Wiceprezes Zarządu oraz stała się osobą oficjalnie odpowiedzialną za Standardy Ochrony Dzieci. W roku ubiegłym ukończyła podstawowy kurs sędziowski Polskiego Związku Jeździeckiego (PZJ) w ujeżdżeniu oraz po zdaniu srebrnej odznaki jeździeckiej przygotowywała się do kursu zawodowego na Instruktora Working Eitation.

Na polu zawodowym, po zakończeniu pracy w Gminie Murowana Goślina i prac nad projektem Cittaslow*, otworzyłyśmy wspólnie pracownię projektową. Od otwarcia spółki zajmowała się w dużej mierze projektowaniem osiedli domów jednorodzinnych, współpracą z gminami, a także z inwestorami indywidualnymi.

Ewa Grodzka odniosła wiele sukcesów: wygrała konkurs na rewitalizację starówki w Toruniu, rewitalizację Starej Gazowni w Poznaniu, czy fortów obronnych Poznania. Udzielała się także na Politechnice Poznańskiej wprowadzając studentów w świat planowania i projektowania. Od 2021 roku wraz z pracownią była regularną uczestniczką regat dla Architektów i od tej pory, co wrzesień, pływała regatowo mierząc się (z mniejszymi i większymi sukcesami) z innymi załogami z całej Polski.

Była także wiceprezesem i czynnym działaczem założonej w 2013 roku Fundacji LEGAS ARTIS oraz kuratorem międzynarodowych plenerów i wystaw odbywających się na terenie Poznania, Pławna i Kamińska.

Nietuzinkowa, charyzmatyczna, empatyczna, przyjacielska, impulsywna i brawurowa, taka właśnie była Ewa. Zmarła niespodziewanie, zbyt szybko... zaszczytem było móc z nią współpracować.

architekt Paulina Gierucka

* ideą międzynarodowego ruchu Cittaslow jest propagowanie w mniejszych miejscowościach kultury dobrego, harmonijnego życia, stanowiącego alternatywę wobec wielkomiejskiego pośpiechu i postępującej globalizacji.

JACEK BORZYCH, architekt (1979-2025), WPOIA RP IN MEMORIAM

WSPOMNIENIE Przyjaciół i Współpracowników

Jacek Borzych urodził się 12 sierpnia 1979 roku w Złotowie. Studia architektoniczne ukończył na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Poznańskiej w 2004 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera architekta. Był członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP od maja 2018 roku do chwili obecnej.

Po studiach Jacek Borzych rozpoczął pracę jako architekt w pracowni Archi 3D. Od 2005 roku, jako niezależny architekt, współpracował z architektem Przemysławem Michalakiem, założycielem pracowni autorskiej Archibox. Wspólnie zrealizowali projekt rynku w Ślesinie (2010), kompleks zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej „Na skraju lasu” w Poznaniu, przy ul. Błażeja/Jasna Rola (2012), biurowiec w Zasutowie dla firmy Energika. Obiekt ten zyskał uznanie lokalnych władz i został nagrodzony w konkursie na najlepszą realizację biurową w regionie.

Jacek Borzych był też w zespole projektantów, który w latach 2013-2015 zrealizował konkursowy projekt Muzeum Żołnierzy Wyklętych w Ostrołęce.

W 2006 roku Jacek rozpoczął współpracę z architektami Tomaszem Strzyżowskim, Maciejem Tomczakiem i Hanną Michalik-Tomczak, co z biegiem czasu zaowocowało stałą współpracą przy kluczowych projektach poznańskiej pracowni TEKKTURA.

Najważniejsze projekty i realizacje to:

- Młyn Żytni w Szamotułach. Modernizacja zabytkowego młyna na budynek wielorodzinny. W 2016 obiekt został zaliczony do 10 najlepszych realizacji architektonicznych przez portal Bryła.pl. Obiekt został też nominowany do finału konkursu Brick Awards 2017.
- Budynek wielorodzinny Rolna 6 w Poznaniu;
- Budynek wielorodzinny Raster Marymont w Warszawie;
- Projekt koncepcyjny modernizacji zabytkowego budynku Browaru Mycielskich (Warzelnia);
- Fabryka okuć meblowych Blum Polska, rozbudowa hal montażowych i produkcyjnych oraz budynek biurowy w Swarzędzu. W 2022 budynek biurowy firmy Blum dostał Nagrodę Architektoniczną Województwa Wielkopolskiego NAWW.
- Projekt koncepcyjny zabudowy kwartału pomiędzy ulicami w Poznaniu: Szkolna, Podgórna, Kozia;

W grudniu 2017 roku przed Okręgową Komisją Kwalifikacyjną Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP Jacek Borzych zdał egzamin na uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń.

Ostatnim projektem, w którym Jacek był zaangażowany była inwestycja Skarbiec czyli modernizacja i przebudowa Banku Wschodniego na Placu Wolności w Poznaniu. Prace realizacyjne w obiekcie trwają i niestety Jackowi nie dane będzie zobaczyć efektów swojej pracy.

Jacek był uzdolnionym architektem, w projektowaniu perfekcjonistą, posiadał szeroką wiedzę techniczną. Był człowiekiem otwartego umysłu i bardzo życzliwego charakteru. Lubił podróże na południe Europy, wędrówki górskie, doceniał dobrą literaturę i filmy. W wolnym czasie lubił rysować. Jego niespodziewana i przedwczesna śmierć pozostawiła rodzinę i przyjaciół w żalu i smutku.

Jacek Borzych zmarł w wieku 46 lat, dnia 16 maja 2025 roku. Pogrzeb odbył się dnia 26 maja 2025 roku na cmentarzu parafialnym św. Antoniego Padewskiego w Poznaniu.

Wspomnienia zebrała,
Hanna Michalik-Tomczak, architekt IARP
fotografia – archiwum pracowni Tekktura

JACEK WOJCIECHOWSKI, architekt (1957-2025), SARP, WPOIA RP IN MEMORIAM

Jacek Wojciechowski urodził się 27 stycznia 1957 roku w Koninie. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończył na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej w lipcu 1981 roku. Uprawnienia zawodowe do projektowania bez ograniczeń, nadane przez Urząd Wojewódzki w Koninie, otrzymał w październiku 1984 r.

W czasie studiów brał udział w zespołach autorskich w konkursach architektonicznych SARP na koncepcję przestrzenno-programową dzielnicy Poznań Owińska, czy koncepcję centrum miasta Kostrzyna, otrzymując wyróżnienia i nagrody.

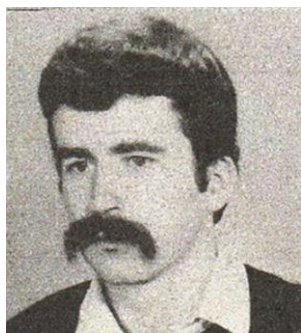
Swoje życie zawodowe i rodzinne związał z Koninem. Po studiach rozpoczął pracę jako asystent architektury w tutejszym Biurze Projektów. Potem, w latach 90-tych XX wieku, razem z żoną Aleksandrą, też architektem, założyli w Koninie Biuro Projektowe „ARKADA” wykonując m.in. projekty domów jednorodzinnych, obiektów użyteczności publicznej, budynków mieszkalnych.

W 1984 roku został członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP Oddział Poznań, pozostając nim aż do czasu skreślenia na własne życzenie w 2002 roku. W 1990 roku otrzymał Odznakę honorową SARP III stopnia.

W marcu 2002 roku został członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP.

Zmarł w wieku 68 lat, dnia 29 maja 2025 roku, pozostawiając w smutku Żonę, Bliskich, Przyjaciół i współpracowników. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na cmentarzu w Koninie dnia 2 czerwca 2025 roku.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum Internet

lata studenckie, lata 80-te XX wieku, archiwum SARP

MAREK PAWLAK, architekt (1953-2025), SARP, WPOIA RP IN MEMORIAM

Marek Pawlak urodził się 21 września 1953 roku w Kościanie. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończył na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej w marcu 1979 roku. Uprawnienia zawodowe do projektowania bez ograniczeń, nadane przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu, otrzymał we wrześniu 1983 roku.

W lutym 1983 roku został członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP Oddział Poznań i był nim do września 2005 roku. Członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP był od grudnia 2003 roku, aż do chwili śmierci, z przerwą 10-cio letnią w okresie 2011-2021.

Działalność zawodową rozpoczął od pracy w Urzędzie Wojewódzkim w Lesznie w nadzorze urbanistyczno-architektonicznym. Potem pracował w Biurze Planowania Przestrzennego w Poznaniu. Projektował głównie budynki mieszkalne i mieszkalno-usługowe, w tym domy jednorodzinne, na których skoncentrował większość swojej działalności zawodowej prowadzonej później w ramach własnej pracowni architektonicznej. Zajmował się także nieruchomościami oraz kierowaniem i zarządzaniem projektami.

Ciężka choroba przerwała jego życie w wieku 71 lat, pozostawiając w smutku żonę Ewę i całą Rodzinę. Zmarł dnia 23 czerwca 2025 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się dnia 4 lipca 2025 roku na cmentarzu parafialnym Matki Bożej Pocieszenia (Podolany) przy ul. Borówkowej w Suchym Lesie.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum Internet

TOMIRA ŁĘSKA-OLESZAK, architekt (1941-2025), SARP, WPOIA RP IN MEMORIAM

Tomira Łęska-Oleszak urodziła się 12 września 1941 roku w Oharewiczach (na terenie ZSRR), obecnie na terenie Białorusi. W 1960 roku ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Studia architektoniczne z tytułem magistra inżyniera architekta ukończyła na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej w marcu 1966 roku. Uprawnienia zawodowe do projektowania bez ograniczeń, nadane przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu, otrzymała w marcu 1975 roku.

W lipcu 1975 roku została członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP Oddział Poznań i była nim aż do chwili śmierci, będąc w latach 1976-1984 Przewodniczącą Wojewódzkiego Koła SARP w Pile. Od 1975 r. była także członkiem poznańskiego Oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich (TUP), zostając, w dowód uznania jej zasług, członkiem honorowym TUP. Członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP była od lutego 2002 roku do końca grudnia 2014 r., do chwili zaprzestania prowadzenia działalności zawodowej.

W 1966 roku uzyskała stypendium ufundowane przez Piłskie Przedsiębiorstwo Budowlane, co spowodowało, że swoje życie rodzinne i zawodowe związała z Piłą, gdzie aktywnie pracowała i działała społecznie na rzecz przestrzeni i środowiska architektów. Pracowała w Miejskim Zespole Urbanistycznym, a pod koniec lat 60. XX wieku została kierownikiem Pracowni Miasta Piły, pełniąc funkcję generalnego projektanta planu miasta. Od kwietnia 1984 roku pełniła funkcję dyrektora Wojewódzkiego Biura Urbanistyki i Architektury, a od 2002 roku zajmowała stanowisko naczelnika Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Urzędzie Miasta Piły.

Od początku swojej działalności zawodowej zajmowała się urbanistyką opracowując: miejscowe plany szczegółowe zagospodarowania przestrzennego m.in. dla wielu dzielnic w Pile, dla Centrum Krzyża, dla Śródmieścia Trzcianki, dla Tuczna, Rogoźna, Wałcza; miejscowe plany ogólne zagospodarowania przestrzennego m.in. dla miasta Piły, Wągrowca, Wielenia, gmin Lubasz, Połajewo, Czarnków; studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Gołańcz, Gminy Zakrzewo i Miasta Piła.

Była autorką studium miasta Piły, które jako jedno z pierwszych opracowań w Polsce było prezentowane w Instytucie Planowania w Krakowie.

Za swoją działalność społeczną Tomira Łęska-Oleszak otrzymała m.in. trzy odznaczenia honorowe - w tym złotą odznakę SARP, za działalność zawodową - złotą odznakę Towarzystwa Urbanistów Polskich i Złoty Krzyż Zasługi oraz nagrody ministerialne za twórcze prace projektowe w planowaniu przestrzennym. W 2022 roku Tomira Łęska-Oleszak została laureatką Grand Prix Prezydenta Miasta Piły - Syriusza.

Wspominając Tomirę Łęską-Oleszak TUP Oddział w Poznaniu określił ją mianem wybitnej specjalistki w dziedzinie planowania przestrzennego, przez wiele dziesięcioleci związanej z Piłą i regionem północnej Wielkopolski, zawsze oddaną swojej pracy, łączącą profesjonalizm z głębokim poczuciem odpowiedzialności za ład przestrzenny.

Tomira Łęska-Oleszak zmarła dnia 15 października 2025 roku pozostawiając w smutku Rodzinę, Przyjaciół i Współpracowników. Uroczystości pogrzebowe odbyły się dnia 20 października 2025 roku na cmentarzu w Pile.

arch. Katarzyna Wrońska
fotografia – archiwum SARP, lata 70-te XX w.

Fotografie powyżej – archiwum Internet, lata 20-te XXI w.

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH
ODDZIAŁ POZNAŃ

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wielkopolska Okręgowa Izba Architektów
Rzeczypospolitej Polskiej

Zestawienie publikacji wspomnień

Imię	Nazwisko	Rok urodzenia	Data śmierci	INFORMATOR
Maria	Jastrzębska	1947	2023	INFORMATOR WPOIA RP nr 12/2025.09.05
Teresa	Mycko-Golec	1945	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 9/2025.07.11
Ewa	Grodzka	1979	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 3/2025.02.27
Jacek	Borzych	1979	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 8/2025.06.18
Jacek	Wojciechowski	1957	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 8/2025.06.18
Marek	Pawlak	1953	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 9/2025.07.11
Tomira	Łęska-Oleszak	1941	2025	INFORMATOR WPOIA RP nr 15/2025.11.18

Opracowanie:

arch. Katarzyna Wrońska – SARP, WPOIA RP

Urszula Jaworska – SARP

Poznań, luty 2026 roku

SARP – WPOIA RP – 61-772 Poznań, Stary Rynek 56